

**BINNENGEKOMEN
TEAM POSTBEHANDELING EN ARCHIVERING
D.D. 09-04-2024
No. 2024.01202
Portefeuillehouder: Hoenderkamp
Team: Beleid Maatschappelijke Ontwikkeling**

Aan het college van burgemeester en wethouders van Maastricht
Postbus 1992
6201 BZ MAASTRICHT

Maastricht, 9 april 2024

Betreft: Schriftelijke vragen SP, PvdD en Volt over de financiële en personele situatie bij de anti-discrimatievoorziening (ADV) Limburg

Geacht college,

Wij hebben als partijen een aantal kernwaarden afgesproken. Naast menswaardigheid en gelijkwaardigheid, is solidariteit voor ons van groot belang. Daarom gaat een thema als discriminatie ons echt na aan het hart.

We hebben in de [media](#) kunnen lezen dat er problemen zijn ontstaan bij de anti-discrimatievoorziening (ADV) Limburg. De ADV levert prima werk en steeds meer mensen weten het meldpunt te vinden. De problemen zijn ontstaan vanwege een het sterk stijgende aantal vragen en meldingen. De stijging van het aantal melders past in de landelijke trend die erop duidt dat velen van ons helaas nog veelvuldig te maken hebben met discriminatie.

Je zou daarom zeggen dat er met dit meldpunt in een belangrijke behoefte wordt voorzien en dat dit alleen maar een goede zaak is. Helaas blijkt het in dit geval anders uit te pakken. Ondanks dat de vraag stijgt, worden de vergoedingen die de gemeente Maastricht bereid is uit te kerenniet aangepast. De door gemeenten ingekochte dienstverlening moet maar goedkoper, of er moeten maar minder mensen worden geholpen. Een organisatie die zo evident het algemene belang dient, moet maar minder casussen gaan behandelen (meer 'schiften in de meldingen', zo zegt de gemeente Maastricht) en in wezen dus meer mensen in de kou laten staan. De organisatie en ook de melders komen zo in de knel.

Wij vinden het dan ook wrang dat de ADV zich genoodzaakt zag om naar de rechter te stappen om zo te bewerkstelligen dat zij meer subsidie krijgen om de dienstverlening op niveau te kunnen houden, zoals dat ook haar [wettelijke taak](#) is. Hier gaat het geld dus wederom boven de mensen. Alleen de gemeente Maastricht als centrumgemeente wordt voor de rechter gedaagd. Roermond kwam namelijk wel tijdig tot inkeer en gaf een aanzienlijk bedrag aan het bureau zodat men het goede werk daar wel kan voortzetten. Hoe kan het dat Maastricht niet in actie wil komen om de nodige extra mensen en middelen te bekostigen?

In de rechtbank stelde de vertegenwoordiger van het college van Maastricht dat 'meer meldingen niet per definitie ook meer werk hoeft te betekenen.' De rechter vond hiervan vervolgens, dat Maastricht wel heel gemakkelijk over de hoeveelheid klachten en het vele werk van het meldpunt heenstapte.

Kort samengevat het meldpunt krijgt gewoonweg te weinig geld haar al haar taken ook in het kader van preventie, fatsoenlijk uit te voeren, terwijl landelijk een behoorlijk extra bedrag uitgetrokken is om organisaties als de ADV Limburg te ondersteunen bij het adresseren van de toegenomen meldingen van discriminatie. Helaas kiezen sommige gemeenten ervoor dit geld anders uit te geven. Zo wordt in Zuid-Limburg slechts 20 procent van het rijksgeld overgemaakt in de vorm van subsidie. Het hele extra bedrag van het rijk was 273.000 euro, waarvan dus slechts 54.600 euro daadwerkelijk werd gebruikt voor het meldpunt. De vertegenwoordiger van de gemeente Maastricht verklaarde desgevraagd, dat men andere keuzes heeft gemaakt. Men stelde namelijk van het overige geld (218.400 euro) een medewerker polarisatie aan. Op de vraag wat die precies doet, kwam volgens de media, blijkbaar geen afdoende antwoord.

Gezien de groeiende polarisatie, het toegenomen haatzaaien, de toegenomen meldingen van discriminatie en recentelijk ook het oplaaiend antisemitisme, is het werk van het ADV van ons betreft van onschatbare waarde en onmisbaar.

Het zal uw college dan ook niet verbazen dat wij benieuwd zijn naar de toelichting en uitleg van het college in deze zaak, waartoe wij de volgende vragen wensen te stellen.

1. Sinds wanneer is het college op de hoogte van het feit dat de ADV moeite heeft met het behandelen van het stijgende aantal meldingen en vragen rond het thema discriminatie met de op dit moment beschikbare mensen en (financiële) middelen?
2. Wat heeft het college vervolgens gedaan toen men van dit feit op de hoogte werd gesteld?
3. Kan het college uitleggen wat er precies bedoeld wordt met de frase 'beter schiften van meldingen'? Is men van mening dat er onnodige activiteiten worden uitgevoerd en kunt u daar dan concrete voorbeelden van geven? Zo niet, wat wordt er dan mee bedoeld?
4. Kan het college aangeven waar melden terecht zouden moeten als het meldpunt hun vaag of melding niet kan verwerken omdat het quotum is bereikt?
5. Is er overleg geweest tussen de gemeente Maastricht en de ADV? Zo ja, hoe verliepen die gesprekken c.q. de correspondentie over en weer en wat was daar de uitkomst van? Zo nee, waarom niet?
6. Waarom zijn volgens het college partijen niet tot elkaar gekomen in deze kwestie, waar het in Roermond blijkbaar wel is gelukt?
7. Is er omtrent deze casus contact geweest met de gemeente Roermond? Zo nee, waarom niet? Zo ja, wat was de uitkomst van dat onderhoud?
8. Op basis van welke overwegingen werd in Zuid-limburg besloten slechts 20 procent van het extra geld van het rijk te besteden aan de ADV?

9. Waarom zijn er van de extra rijks gelden medewerkers polarisatie aangesteld bij de gemeente Maastricht? Kunt u ons vertellen hoeveel er dat zijn, wat de taken van deze medewerkers precies zijn, en wat de resultaten van hun werk tot op heden concreet zijn?
10. Hoe verhoudt het aanstellen van medewerkers 'polarisatie' zich volgens uw college tot de doelstelling van de rijks gelden, te weten de preventie van *discriminatie*? Is hier geen sprake van een doelverlating? Zo nee, waarom niet?
11. Werd van het genoemde restbedrag van 218.400 euro enkel het salaris van deze medewerkers betaald, of is het ook aan andere zaken gespendeerd? In het geval van het laatste: aan wat precies, en hoe verhoudt zich dat tot het doel van de extra rijks gelden?
12. Bestaat er regelmatig contact of overleg met de ADV en op welke vorm werken de gemeenten en de ADV samen?
13. Waarom was er volgens het college geen andere oplossing te bedenken dan een gang naar de rechter?
14. Op welke gronden denkt het college een zaak te hebben in deze casus?

Als de mensen die te maken krijgen met discriminatie niet meer met hun vragen en meldingen terecht bij een meldpunt en daar adequaat worden geholpen, dan is de kans aanwezig dat er in gevallen ernstige escalaties kunnen ontstaan omdat we de preventieve werking die uitgaat van adviezen en eventuele verwijzingen naar de politie achterwege blijft. Bovendien is het zo dat we het risico lopen dat we de zicht op de aard en omvang van het discriminatieprobleem verliezen als mensen niet langer willen of kunnen melden bij de ADV.

15. Is het college van mening dat deze risico's op andere wijzen voldoende ondervangen worden? Zo ja, op welke wijzen? Zo nee, welke stappen wil uw college ondernemen om deze risico's voldoende in te dammen?

Hoogachtend,

Jack van Gelooven
SP

Ria Strik
PvdD

Jules Ortjens
Volt